

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 13 stycznia 2015 roku ponownie ustalił kapitał początkowy W. G. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 91.970,45 złotych przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1977-1986 wynoszącego 120,96%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.476,79 zł. Przyjęto łącznie 105 miesięcy okresów składkowych, 71 miesięcy okresów nieskładkowych (w tym 36 miesięcy sprawowania opieki nad dzieckiem). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 71,96 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. /decyzja - k. 199/200 -201/202 akt ZUS, obliczenie wskaźnika i kapitału – k. 20/204 akt ZUS/

W. G. odwołała się od powyższej decyzji w dniu 26 czerwca 2015 roku wnosząc o ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego na 139,66% i zmianę wysokości kapitału początkowego ustalonego na dzień na kwotę 99.594,77 złotych., wskazując ponownie na dane zawarte w dokumentach źle zinterpretowane przez organ rentowy, który przyjął wadliwie stosunek podstawy wymiaru składek za 1986 rok do przeciętnego wynagrodzenia za ten rok. Podniosła, że ZUS zaniżył ten współczynnik, ponieważ wynagrodzenie za ten rok otrzymała za 78 dni pracy, a nie za 3 miesiące - jak przyjęto w wyliczeniu. /odwołanie - k. 2 – 5/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 8 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego odrzucenie ze względu na prawomocnie ustaloną wyrokiem sądowym wysokość kapitału początkowego na kwotę 91.970 złotych przy przyjętym wskaźniku wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1977-1986. / odpowiedź na odwołanie - k. 8-8 odwrot/

Decyzją z dnia 24 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – I Oddział w Ł. przeliczył kapitał początkowy W. G. na dzień 1 stycznia 1999 roku i ustalił jego wartość na kwotę 97.525,67 złotych przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1977-1986 wynoszącego 120,96%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.476,79 złotych. Przyjęto łącznie 105 miesięcy okresów składkowych, 71 miesięcy okresów nieskładkowych (w tym 36 miesięcy sprawowania opieki nad dzieckiem przeliczone przy zastosowaniu art.174 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 71,96 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. /decyzja - k. 211/212 akt ZUS/

W dniu 15 lipca 2015 roku W. G. odwołała się od powyższej decyzji wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia po rozstrzygnięciu odwołania od decyzji z dnia 22 maja 2015 roku, w której doszło do nieprawidłowego ustalenia wysokości kapitału początkowego. /odwołanie - k. 2 – 3 akt sprawy VIII U 1966/15 połączonej ze sprawą niniejszą/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 24 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie - k. 6 akt sprawy VIII U 1966/15 połączonej ze sprawą niniejszą/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. G. urodziła się w dniu (...). /bezsporne/

Decyzją z dnia 28 stycznia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych – I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy W. G. na dzień 1 stycznia 1999 roku przyjmując jego wartość na kwotę 88.218,90 złotych przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1977-1986 wynoszącego 111,49%. Wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.361,17 zł. Przyjęto łącznie 105 miesięcy okresów składkowych, 71 miesięcy okresów nieskładkowych (w tym 36 miesięcy sprawowania opieki nad dzieckiem). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 71,96 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. /decyzja - k. 145/146 akt ZUS/

Wnioskodawczyni odwołała się od powyższej decyzji w dniu 1 marca 2013 roku, wnosząc o ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego na 138,63% i zmianę wysokości kapitału początkowego ustalonego na dzień na kwotę 98.953,14 zł/odwołanie - k. 2 – 4 akt sprawy VIII U 748/13 połączonej ze sprawą VIII U 4321/12 załączonej do sprawy niniejszej/

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2015 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 września 2013 roku oddalającego odwołanie i poprzedzającą go decyzję z dnia 28 stycznia 2013 roku i ustalił W. G. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 91.970,45 złotych przy przyjętym wskaźniku wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1977-1986 wynoszącego 120,96%. /wyrok k 105 akt VIII U 4321/12 załączonych do akt sprawy/

Ustalenia powyższego stanu faktycznego Sąd dokonał w oparciu o dokumentację zawartą w aktach rentowych, niesporną między stronami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji z dnia 22 maja 2015 roku podlega odrzuceniu w oparciu o przepis art.199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z tym przepisem sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

W myśl utrwalonego orzecznictwa przedmiotowa tożsamość roszczeń w rozumieniu art.199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy między tymi samymi stronami, przed polskimi sądami toczyły się dwa odrębne postępowania, w których powód występował przeciw pozwanemu z identycznymi roszczeniami. Jednakże w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego o tożsamości przedmiotu sporu świadczy nie tylko tożsamość żądania zawarta w obu wnioskach, ale także stan faktyczny i prawny, jaki istniał w chwili zamknięcia rozprawy w poprzednim postępowaniu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 sierpnia 2012 r. sygn. III AUz 49/12, opubl. LEX nr 1216404; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 sierpnia 2012 r. sygn. III AUz 150/12, opubl. LEX nr 1216325).

Porównując wcześniej wszczęte przez W. G. postępowanie, to jest sprawy VIII U 4321/12 toczącej z odwołania od decyzji z dnia 28 stycznia 2013 roku oraz będącej przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie decyzji z dnia 22 maja 2015 roku, uznać należy, że zachodzi zarówno identyczność stron i przedmiotu rozstrzygnięcia, jak i tożsamość podstawy sporu. Wnioskodawczyni pragnie dowieść w niniejszym postępowaniu tych samych okoliczności, podważając dokonaną w zakończonych już przed tutejszym Sądem Apelacyjnym w Łodzi postępowaniu ocenę prawną, opartą na tożsamyh twierdzeniach i dowodach z dokumentów.

W obu odwołaniach ubezpieczona wskazywała na niewłaściwe ustalenie wysokości jej zarobków w 1986 roku – kwoty 91.286 złotych, stanowiącej wynagrodzenia za 2 miesiące i 19 dni, a nie za 3 pełne miesiące.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że pomiędzy sprawą niniejszą, a prawomocnie zakończonym postępowaniem zachodzi przesłanka wykluczająca ponowne rozpoznanie sprawy w postaci prawomocnie zakończonej sprawy o to samo roszczenie (res iudicata).

Z tych względów Sąd Okręgowy odrzucił odwołanie wnioskodawczynie od decyzji z dnia 22 maja 2015 roku w oparciu o art.199 § 1 pkt 2 k.p.c.

W związku z odrzuceniem odwołania od decyzji z dnia 22 maja 2015 roku uznać należy, że nie jest zasadne odwołanie W. G. od decyzji z dnia 24 czerwca 2015 roku, która przyjmuje te same zasady ustalenia wysokości zarobków wnioskodawczynie w 1986 roku – kwoty 91.286 złotych.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12.

Natomiast zgodnie z ust.2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art.6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art.5 ust. 2.

W myśl ust.3 wskazanego przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art.15, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Ustęp 8 stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art.15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę.

Przepis ust.6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Zgodnie z art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczynie od decyzji z dnia 24 czerwca 2015 roku.